

Korunovinky

Rok 2018 / 2019

Číslo 1

Co se skrývá uvnitř?

To je psáno na tabuli.

...ale to není vše.

Otáčej stránky. Čti.

REDAKCE KORUNOVINEK

Uná

David

Jonáš

Nikolka

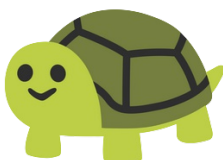
Nikien

Emmá

Jolánka

Dan

Julča

Ženi

Stela

Pokud chceš být dalším z nás,
přijď někdy v úterý od 14:00 do 9. B.

Tvoje redakce ♥

SLOVO ÚVODEM...

Milí čtenáři,

konečně jste se dočkali. Ve svých rukou právě držíte první letošní číslo Korunovinek. Členové naší redakce se snažili, aby pro vás připravili zajímavé články. Doufáme, že si užijete četbu a že se budete těšit zase na příští díl.

Pokud prolistujete následující stránky, dozvíte se o tom, co někteří z nás (a také třeba Nováčkovi) dělali o prázdninách, jak upéct výborné muffiny, co záhadného se děje na naší škole. Nechybí ani rozhovory s učiteli, podařené komiksy a rady do života. Tentokrát se nově můžete potěšit četbou tajemného příběhu či básniček a vyplněním křížovky. Nebudeme vám dále napovídat, podívejte se sami :)

PS: Podle zákona o GDPR (ochraně osobních údajů) dodržujeme jistou anonymitu členů redakce, tudíž nepíšeme příjmení ani třídy žáků.

U fotografií a obrázků uvádíme zdroje, odkud jsme se je čerpali. Pokud zdroj není uveden, znamená to, že je fotil / nakreslil člověk, který je autorem článku, případně tvůrcem Korunovinek.

Přejeme příjemnou zábavu u našich článků, krásný prosinec a závěr roku 2018.

Vaše redakce

STALO SE...

...STANE SE

Opět Vám přinášíme zprávy o tom, co se na Korunce událo. Samozřejmě toho bylo mnohem více, ale nabízíme alespoň malou ochutnávku zážitků. Po těch přijdou na řadu pozvánky na bližící se události!

6. B v Jump parku

Ve čtvrtek 1. listopadu navštívila naše 6.B jump park na Praze 3.

Jeli jsme bezmála půl hodiny tramvají číslo 1. Od zastávky k cíli nás dělilo ještě pár set metrů, které jsme došli pěšky.

Jakmile jsme byli v areálu jump parku, ujaly se nás dvě lektorky. První nám říkala, ať si sundáme boty a dala nám zámky a klíčky od skříněk. Druhá nám připevnila pásky na ruku a pustila instruktážní video s tím, co můžeme dělat a čeho bychom se měli vyvarovat.

Skákali jsme jednu hodinu. Byl tam bazén s měkkými krychličkami, do kterého se skákalo, prostor pro 3D vybíjenou, basketbal a ještě prostor pro skákání na trampolínách. Trampolíny byly ve všech odděleních.

Tento výlet mě moc bavil a líbil se mi. Po skončení jsme jeli zase zpět do školy na pátou a šestou hodinu.

Žeňa

Paměť národa s 5.C

Zdroj: <https://ct24.ceskatelevize.cz/>

Byl čtvrtek a my jsme se sešli v šatně a vyrazili k metronomu na Letenskou pláň. Tam se konala výstava Paměť národa.

Byla zadarmo, ale my jsme vybrali peníze, abychom výstavu podpořili a aby mohla pokračovat.

Mělo se vybrat 10 000 000 Kč.

Co je možno na výstavě zažít? Například jsme jeli vlakem do koncentračního tábora Osvětimi. Byla tam ukázka z průběhu Sametové revoluce. Venku před výstavou bylo napsáno, co se stalo ve 20. století. Uvnitř byly k vidění záznamy s výslechy a také s rozhovory s lidmi, kteří zažili poválečné události.

Dan

7. A v divadle

Se třídou 7.A jsme navštívili divadlo Ponec. Byli jsme na představení Momo a ztracený čas.

Divadlo začalo tak, že jsme si sundali boty, protože jsme se dozvěděli, že budeme součástí představení. Posadili jsme se do kruhu na jevišti a divadlo začalo.

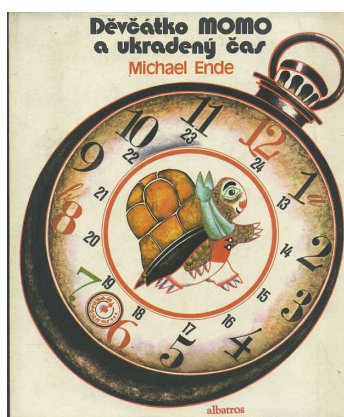
Nejdříve tančili a hráli tanečnice, dokonce i jeden tanečník a my je sledovali, ale potom si nás postupně brali na jeviště a my jsme tam tančili a hopsali s nimi.

Tématem představení bylo to, jak čas plyne, jak rychle mizí a jak málo času máme ve svém životě. Divadlo bylo dobře ztvárněné a choreografie byla super. Bylo to hodně improvizované představení.

Nejvíce se nám líbila interaktivní složka představení, kdy jsme mohli na plátně sledovat svůj vlastní pohyb. Mě to moc bavilo, ale asi bych to doporučila mladším dětem.

(Stejný článek naleznete také na korunka.org)

Stela

Zdroj: antikvariat390.cz

Pozvánka na vánoční trhy a akademii

Srdečně všechny zveme
na

VÁNOČNÍ TRH

Akce se koná v ZŠ
Komunovačnì na Praze 7
ve druhém patře.

Začínáme 11. 12. 2018 v
odpoledních hodinách.

Přijďte se podívat na
naši

VÁNOČNÍ AKADEMII

začínáme v 17⁰⁰

11.12.2018 a pokračujeme 12.12.2018

Postupně se Vám představí
všechny třídy školy se
svátečním programem.

Těšíme se na Vás!

ZŠ Korunovačnická Praha 4

CESTOPIS

Benátky

Máma mi jednou vyprávěla o městě na vodě. Přál jsem si ho někdy navštívit...

A jeli jsme do Benátek - přes Německo, Rakouskem přes Brennerský průsmyk a Itálií kolem Verony a jezera Lago di Garda.

Benátky jsou souostroví tvořené ze sto osmnácti ostrovů. Zaparkovali jsme „před Benátkami“ v garážích a jeli autobusem přes most Ponte della Libertá. Přijeli jsme na autobusové nádraží a přešli i s kufry skleněný most do centra k našemu hotelu. Koupili jsme si jízdenky na Vaporetto, což je MHD na vodě.

Vaporettem můžete plout hlavním kanálem Canale Grande k mostu Ponte di Rialto, nejznámějšímu mostu v centru, nebo krásným plážím na jihu města. Navštívit můžete i okolní ostrovy, třeba ostrov Murano, kde žijí mistři skláři. Sklo z Murana se vyváží do celého světa. Benátské zrcadlo nebo lustr můžete obdivovat i na český zámcích jako výzdobu.

Nejvíce mě zaujaly služby a záchranné složky na vodě. Viděl jsem vyplutí hasičů i policii na vodě. Dále ambulanci, bagr na plovoucí plošině, čistírnu, květináře a zmrzlináře. Dokonce i rakev směřující k ostrovu, kde je hřbitov.

Úžasný je i velký přístav, kde se zejména v sobotu objeví třeba sedm zaoceánských lodí, a tak přibude v centru 30 000 turistů během dne. Doporučujeme s mámou navštívit muzeum CASA REZZONICO, kde uvidíte život benátské rodiny v 19. století. V přízemí je i stará gondola, typická benátska loď černé barvy. Vždy v únoru se v městě koná karneval, tak jeďte do Benátek klidně i v zimě, protože je na co se dívat.

Dan

TVOŘENÍ

Muffiny

PŘED....

=

...PO - MŇAM!!! :-)

Na internetu najdete spoustu receptů na muffiny a mnohdy je těžké si z nich vybrat. Mně se osvědčil tenhle recept, který jsem nakonec z více receptů sama sestavila.

SUROVINY:

1 hrnek cukru

1 hrnek mléka

2 hrnky polohrubé mouky

0,5 hrnku oleje

1 balíček prášku do pečiva

1 vejce

1 balíček vanilkového cukru

2 lžice kakaa

PŘÍPRAVA : 45 minut

PEČEME: 25-30 minut

POSTUP:

V míse vyšleháme cukr, vanilkový cukr a vejce. Vše promícháme a přidáme mouku a prášek do pečiva. Dále přidáme olej a mléko. Doporučuji míchat ručně.

Nyní už začneme plnit košíčky na muffiny. Měla jsem po ruce pouze malé košíčky:

Doporučuji dát dva až tři košíčky do sebe, aby byly pevnější, protože jinak by se Vám mohly bochánky roztéct. Pokud vlastníte formu na muffiny, můžete být bez starostí.

Pečeme na 150 stupňů Celsia, je lepší ji na začátku nahřát na 200 stupňů Celsia.

DOBROU CHUŤ!

Jolanka

ROZHOVOR

...se Zdeňkou Bláhou

Pátáci v deseti otázkách bleskově vyzpovídali svého učitele Zdeňka Bláhu.
Jste zvědaví, co na sebe prozradil?

1. Jak dlouho učíte na této škole?
S přestávkami to budou tři roky.

2. Jaké předměty učíte?
V 5. C jako třídní učím všechno kromě angličtiny, informatiky, hudební a tělesné výchovy. V 6. ročníku vyučuji dějepis.

3. Co nejradši učíte?
Všechno učím rád, ale kdybych měl vybrat jeden předmět, bude to dějepis, a to konkrétně starověk. Nejvíce mě zajímá egyptologie.

4. Kterou třídu máte nejraději?
Samozřejmě svojí 5. C.

5. Jakou učitelku máte nejraději?
Naši andělskou paní zástupkyni.

6. Jaký jste byl žákem?
Býval jsem šprt.

7. Jaké předměty jste měl nejraději?
Během svých studentských let jsem se těšil na hodiny dějepisu, biologie a literatury.

8. Jakou knihu máte nejraději?
Hovory k sobě od Marca Aurelia.

9. Jaká je vaše nejoblíbenější země?
Rozhodně Španělsko, mám slabost pro všechno španělské.

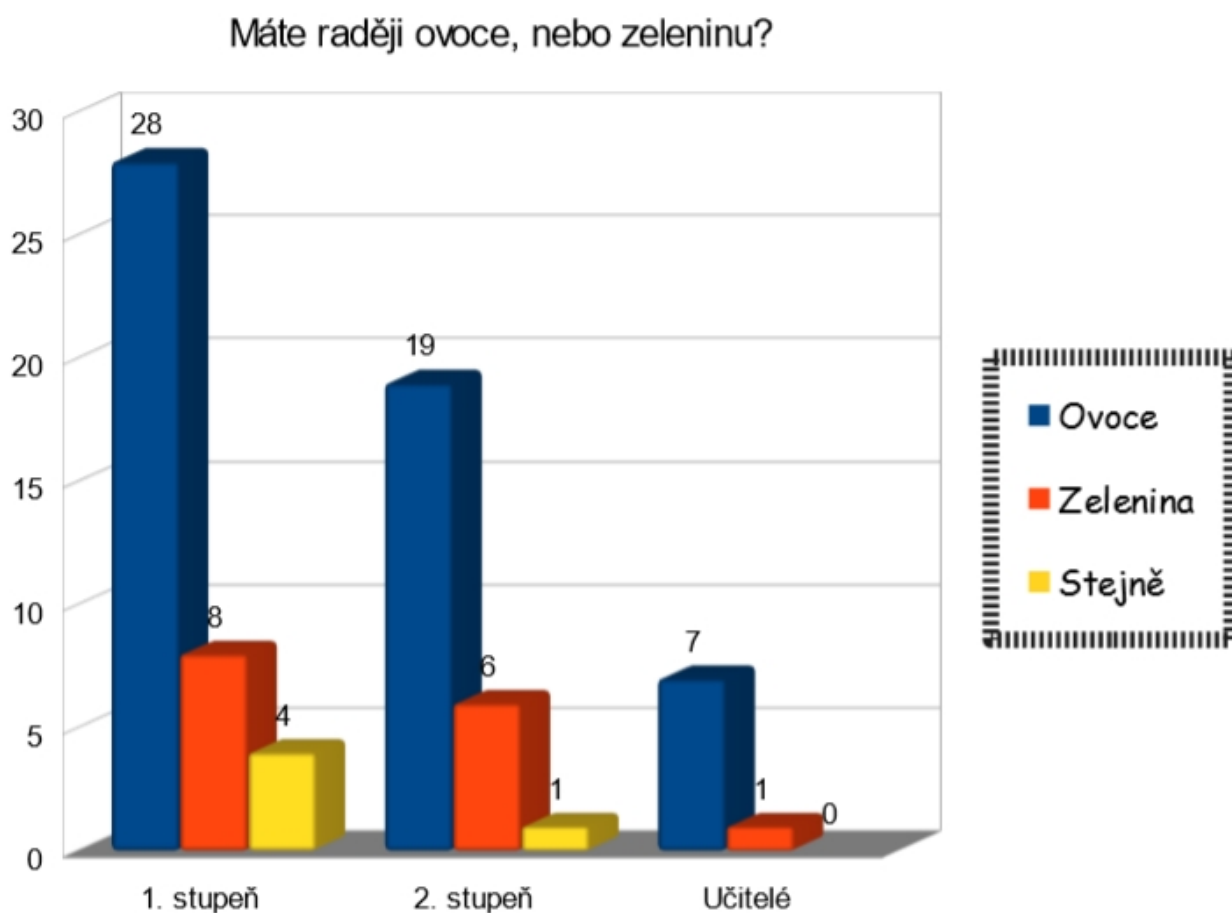
10. Jaké zvíře máte v oblibě?
Mým oblíbeným zvířetem je tygr.

11. Jaké osobnosti máte rád?
Obdivuji a uznávám Václava Havla, Dalajlámu a Miladu Horákovou.

Dan, Una

ANKETA

Tentokrát jsme se vás tázali, jestli máte raději ovoce, nebo zeleninu.
Výsledky jsou následující.

Jak je vidět na grafu, na plné čáře zvítězilo OVOCE!

V naší redakci to naprosto chápeme. Také si raději pochutnáme na jablku, šťavnatém pomeranči, sladoučkých jahodách nebo malinách. V zimě neodoláme mandarinkám, v létě se zase těšíme na třešně. A to ani nemluvíme o spoustě dalších exotických druhů, které k nám došly v posledních letech.

Víme však, že zelenina je zdravá a našemu tělu velmi prospěšná, proto nepohrneme ani tou :) Chroupáme mrkev, okurku, salát, zakousneme se do rajčete a v létě máme melounové hody!

Odpovědi do ankety nasbírala Una. Děkujeme. 😊

NOVÁČKOVI

Také se vám tak stýskalo po Nováčkových? Nám ano, ale nebojte se, v další epizodě z jejich rodinného života se dozvíme, co během prázdnin prováděli.

NOVÁČKOVI O PRÁZDNINÁCH

Je sobotní ráno a už je pěkné horko. Rodina Nováčkových i s Edou stojí na autobusovém nádraží. Ema s Danem a Aloisem už se nemůžou dočkat, až se zbaví tety Arlety a Edy, Valdemara přemýšlí, jestli udělala dobře a neposílají tetu s ovci do pekel.

Teta Arleta nedočkavě vyhlíží autobus a Eda jak jinak, než silně bečí.

Když konečně přijede autobus a z něj vystoupí nadšený vedoucí jménem Hubert Papoušek, tak Arleta popadne kufr a Edu a rozběhne se k autobusu. Tam už se začíná shromažďovat skupina malých jásajících dětí a Arleta s ovci mezi nimi dost vyčnívá. A tak to Valdemara nevydrží a vydá se za panem Papouškem.

„Dobrý den, Nováčková,“ podá mu ruku, „máme tu u vás naši tetu se stařeckou demencí a ovci Edu.“

„Ano, já vím, už jsem Arletce ukázal, kde bude s Edánkem sedět,“ usměje se a vypadá až nechutně spokojeně.

„No dobře, jen vás chci upozornit, že je to s nimi někdy trochu složitější,“ vymáčkne ze sebe nejistě Valdemara.

„Ale co vás nemá, nemějte obavy, my to s nimi zvládneme. A teď už musíme jet, tak děti do dvojic a do autobusu!“ tleskne třikrát pan Papoušek a všechny děti už jsou napasírované ve voze.

„Tak vás tady vítám! Já jsem váš oddílový vedoucí. Jmenuji se Hubert Papoušek, říkejte mi Papi,“ řekl nonšalantním hlasem, když oddíl dojel do tábora. S podobným nadhledem si flegmatický Papi představoval celý týden. Jenže to nevěděl, čeho je schopná Arleta s Edou...

Hned první den rozbili v jídelně u snídaně tři talíře a dvě skleničky, protože se teta snažila Edu nakrmit párky, a Edánkovi se to zřejmě nelíbilo.

Pak se Arleta rozhodla Edu ostříhat, aby mu nebylo horko, když jsou ta vedra, a všechnu vlnu z něj spláchla do záchodu, čímž ucpala potrubí. Náš veselý Papi se musel potrubím prodírat, aby vlnu vyndal a potom už nebyl tak veselý.

Podobných katastrof bylo v nastávajícím týdnu vícero, ale teta s ovci si svůj tábor náramně užívali. Papi po něm skončil s antidepresivy, otřesem mozku, zlomenou nohou a špatnou náladou.

Když tentýž autobus s týmiž dětmi, Arletou a Edou, ale už jiným Papim dojel na stejné nádraží jako před týdnem, rodina Nováčkových, už odpočatá, čekala na své dva členy rodiny. Jako první vyběhla z autobusu teta s ovci, následně všechny děti a pak až dobitý Papi, který se Nováčkům vyhnul převelikým obloukem.

Myslím, že se ani nebudete divit, když vám řeknu, že deset let po sobě hlavní oddílový vedoucí Hubert Papoušek už se na tomto táboře nikdy neukázal, a tuším, že divoké sny o stařence s ovci má až dodnes.

SPORTOVNÍ OKÉNKO

Spousta z vás i nás se věnuje nějakému sportu, takže jsme se letos rozhodli našim čtenářům představit některé z těch, které žáci z Korunky provozují.

Jako první tu máme oblíbený americký sport. Ten srovnáváme s dalším, který se mu podobá. Ale přestože mají něco společného, rozhodně bychom je neměli zaměňovat.

BASEBALL

Baseball je kolektivní pálkovací míčová hra, při níž se útočící hráč (pálkař) snaží pálkou zasáhnout míč nadhozený bránícím nadhazovačem.

Ve hře proti sobě stojí 2 družstva, která mají po 9 hráčích.

Cílem hry je získat více bodů, než má soupeřící tým.

Pokud pálkař oběhne všechny čtyři mety, aniž by byl vyautován, jeho družstvo získává bod.

Baseball X softball

Zdroj obrázku: wikipedia.org

Softball a baseball jsou dva podobné sporty. V obou sportech patří české reprezentace k evropské špičce. Oba sporty bývají mnohdy zaměňovány, ale mají hned několik podstatných rozdílů.

1) HŘIŠTĚ

Tvar hřiště je pro oba sporty stejný. Liší se jen ve velikosti hřiště a vzdálenosti met.

2) MÍČE

Rozdíl mezi sporty je také ve velikosti a tvrdosti míčků.

3) NADHOZ

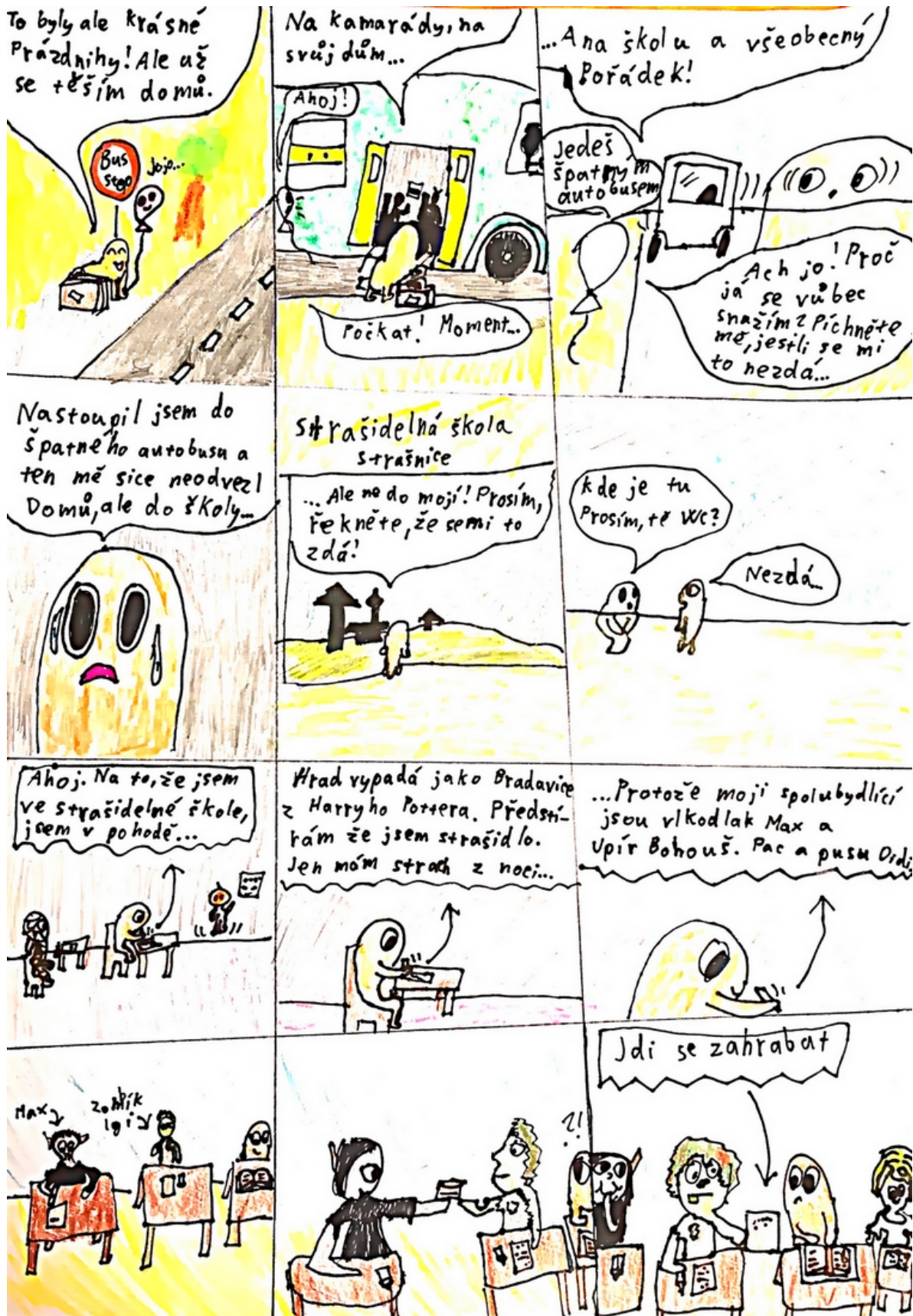
V softballu se nadhazuje takzvaně spodem, zatímco v baseballu vrchem.

Zdroj obrázku: <https://www.pasos.cz/>

MALÝ DIDI

Postavičku tohoto komiksu všichni známe. Pojdme s Didim zavzpomínat na prázdniny a začátek školního roku, který u něj proběhl poněkud překvapivě :)

Napsala a nakreslila Nikolka.

KRIMI

Fantom dívčích záchodů

Zdroj: redbubble.net

Základní škola Korunovačnická se zprvu jeví jako slušná a spořádaná škola. Ale zdaní občas klame, jelikož na dívčích toaletách ve druhém patře straší!

Redakce Korunovinek „vandala“ překřtila na Fantoma dívčích záchodů. Tento Fantom nejprve naházel mokré koule toaletního papíru na strop. Ty tam ještě dnes visí. Další den byla v kabině nalezena láhev se žlutou tekutinou – doufejme, že s limonádou. Avšak nikdo neměl tu odvahu zkusit, jestli to limonáda opravdu je. Všichni se však obávají nejhoršího: útoku na školních záchodech.

Avšak bylo by možné, aby ho dokázal způsobit někdo z žáků? Tedy pokud je to žák... Co když stačí pronést pár slov hadím jazykem a najednou se otevře umyvadlo a v podzemí bude Bazilišek? Nebo existuje tajemství. Otázek je spousta, ale odpověď jen jedna. V příštím čísle vás budeme informovat o vývoji situace!

Jolanka

ROZHOVOR

...s Janou Kloučkovou

Třídní učitelka 6. B nastoupila na naši školu teprve letos, takže nás zajímalo, co tady vlastně učí, jak se jí dařilo ve školních lavicích, co ráda dělá, na jaké zmrzlině si nejvíce pochutná... a vůbec, položili jsme jí spoustu zvědavých otázek :)

1. CO UČÍTE?

Učím to, co jsem vystudovala, takže češtinu, němčinu a nyní i občanskou výchovu.

2. ČÍM JSTE CHTĚLA BÝT?

Snad až do puberty jsem chtěla být zpěvačkou. (smích) Od střední školy jsem si snila o práci v oboru psychologie a během vysokoškolských studií jsem se občas realizovala v novinářině. Nakonec jsem zůstala v oboru učitelství jazyků.

3. JAKOU TŘÍDU MÁTE NEJRADŠÍ?

Všechny stejně, jen každou pro něco jiného. Každá třída je totiž jiná. Kdyby nebyla, byla by to beztak nuda.

4. JAKÁ JSTE BYLA ŽAČKA/STUDENTKA?

Na základní škole jsem byla klasický šprt, ale právě tam jsem se naučila sebedisciplíně. Potom jsem přešla na gymnázium, kde to bylo o poznání složitější, zejména v předmětech typu matematika, fyzika nebo chemie.

5. CO VÁS PŘIVEDLO DO PRAHY?

To by bylo na dlouhé vyprávění. Zjednodušeně řečeno jsem chtěla začít nový život někde jinde a v úplně nové práci s novými lidmi.

6. JAKÝ JSTE MĚLA OBLÍBENÝ PŘEDMĚT?

Vždy jazyky - češtinu, němčinu a angličtinu. Na základní škole mě bavil i zeměpis a dějepis.

7. CO VÁS BAVÍ?

Jako první se mi vybaví hudba. Už ji neberu jako koníček, ale jako běžnou součást života. Zřejmě se jí nikdy nenabažím.

8. CO MÁTE RÁDA?

To je dotaz položený hodně zešíroka, našlo by se toho spousta. Kromě zmíněné hudby se pár let více zajímám například o (často severské) filmy, jelikož předkládají realitu bez příkras. Pak se ještě stále zaobírám psychologií a samozřejmě mám ráda děti. 😊

9. CO PLÁNUJETE DO BUDOUCNA? BUDETE UČIT?

Nic zásadního. Vyzní to pravděpodobně jako klišé, ale žiji přítomností, takže tady a teď. Do budoucna se nechám překvapit. Učím teprve krátce, baví mě to a doufám, že děti také, i když je mi jasné, že není člověk, který by se zalíbil a zavděčil všem.

10. KDYBYSTE MOHLA CESTOVAT ČASEM, BYLO BY TO DO MINULOSTI, NEBO DO BUDOUCNOSTI?

To je těžké. Do minulosti bych se spíše vracet nechtěla, když ji znám se vším všudy. Tím pádem asi raději do neznámé budoucnosti.

11. CO NEJTRAPNĚJŠÍHO SE VÁM STALO NA ZÁKLADNÍ ŠKOLE?

Konkrétně už si nevzpomenu, avšak co si sebe pamatuji, nesnažila jsem se příliš vyčnívat. Byla jsem docela spořádaná holka a nenatropila jsem moc hloupostí.

12. NEJOBLÍBENĚJŠÍ PŘÍCHUŤ ZMRZLINY?

To vím naprosto přesně. Je to citronová a po ní následují všemožné ovocné zmrzliny.

13. JAKÝ JE VÁS OBLÍBENÝ CITÁT?

Je jich samozřejmě mnoho, ale před nedávnem jsem narazila na jeden, který mi utkvěl v paměti. Zní takto: „Člověk má těžko ovladatelný sklon protežovat vlastní zájmy na úkor ostatních, přestože o jeho úspěchu v konečném důsledku rozhoduje i úspěch těch celků, kterých je sám částí.“

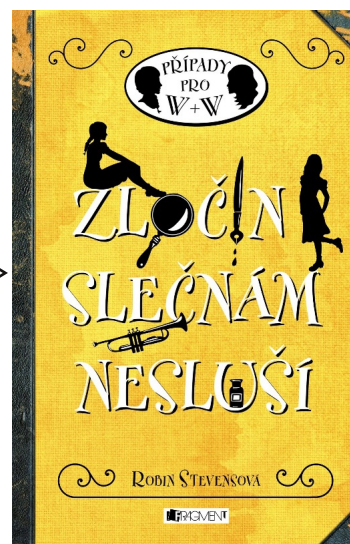
Nikien

RECENZE

Milý čtenáři, právě si čteš úvod do nové rubriky - rubriky recenzí.

A proč právě recenze? Noo... moc ráda bych se s tebou podělila o názor. Dnes to bude na knihu Zločin slečnám nesluší. A protože se již určitě těšíš na první recenzi, tak Tě nebudu zdržovat :)

Zločin slečnám nesluší, s podtitulem Případy pro W+W, napsala Robin Stevensová. Je to detektivka ve stylu Agathy Christie. Doporučila bych ji spíše děvčatům, a to především těm, která se nebojí.

Zdroj: www.databazeknih.cz

Kniha byla vydána v roce 2014 ve Velké Británii. Má tři sta třicet stran a z anglického originálu ji přeložila Alžběta Ambrožová.

Příběh pojednává o Hazel Wongové a Daisy Wellsové, které se rozhodly založit detektivní klub! No jo, jenže na dívčí internátní škole zvané Deepdean se toho - kromě ztracené kravaty - moc neděje. Ale jednoho úplně nevinného pondělního večera nalezne Hazel v tělocvičně, kde minulý rok spáchala Verity Abrahamová sebevraždu, mrtvé tělo učitelky přírodopisu - slečny Bellové. Je úplně vyděšená, a proto doběhne pro Daisy. Cesta tam a zpátky jí netrvá ani deset minut. Jenže když se spolu s Daisy vrátí do tělocvičny, tělo je pryč. Podle Daisy šlo určitě o zločin, a proto se děvčata pustí do pátrání. Nejprve se to zdá jednoduché, ale při sepisování seznamu podezřelých se ukáže, že na škole má dostatečný motiv k vraždě spousta lidí. A ke všemu podala slečna Bellová den po své smrti výpověď!

Kdo na škole je tedy vrahem? Co když zemře další učitelka? A opravdu spáchala Verity Abrahamová sebevraždu? To a mnohem více se dočtete v této báječné knize.

Já vám pro zkrocení zvědavosti přidám ještě tento úryvek:

„Na podlaze ležela slečna Bellová. Naše tělocvična, pokud jste ji ještě neviděli, je dost velká a o zdi se všude opírají tyče a kladiny. Děsivě vysoko u stěny je vyhlídkový balkon. Slečna Bellová ležela zcela nehybně pod balkonem, ruku měla za hlavou a nohy složené pod sebou. V prvotním šoku mě ani nenapadlo, že by mohla být mrtvá.“

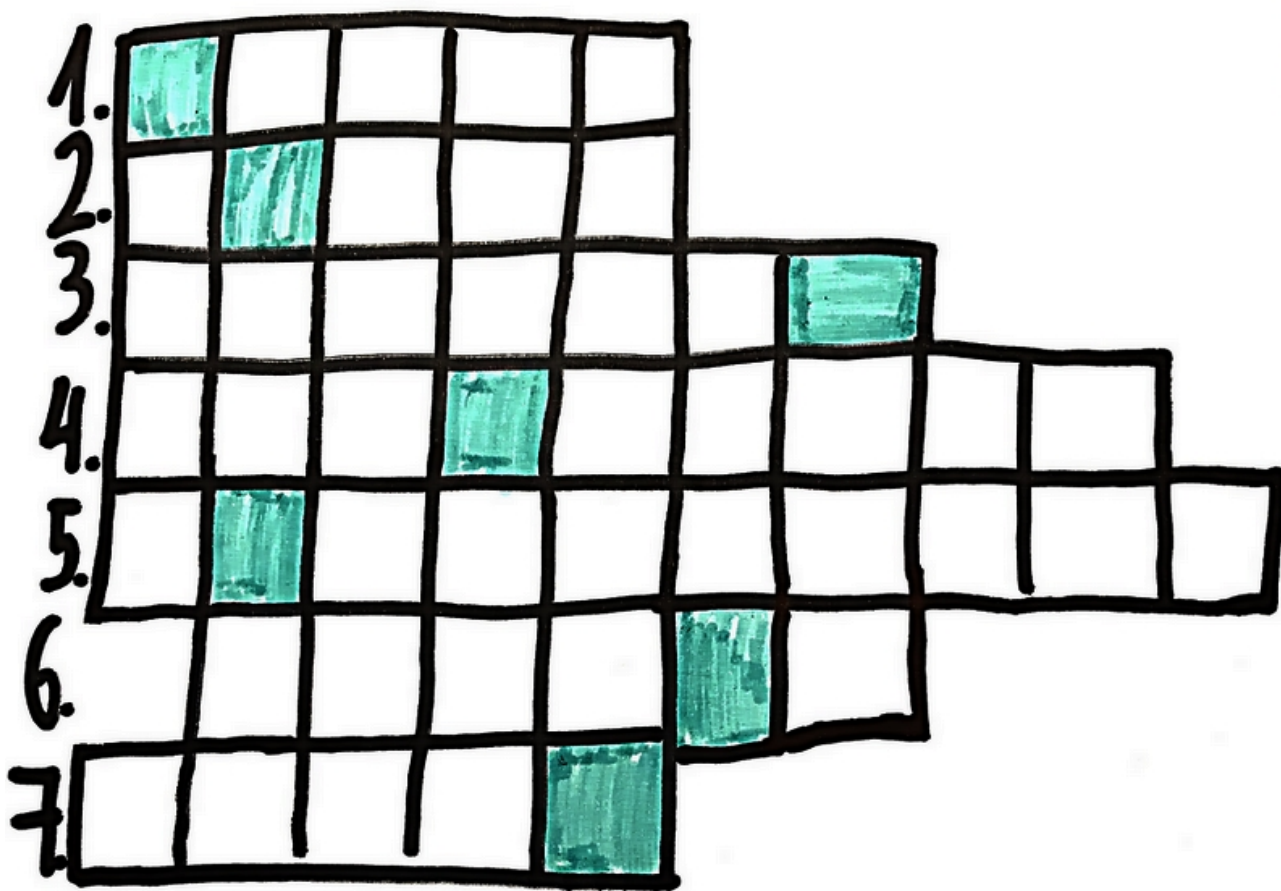
Jolanka

KŘÍŽOVKA

Vylušti si naši první křížovku!

Odpovědi na otázky napiš do příslušných políček. Ta tmavá v sobě ukrývají tajenku.

1. Jak se jmenuje náš pan školník? (křestní jméno)
2. Jak se jmenuje pan učitel Vališ? (křestní jméno)
3. V jaké místnosti se na naší škole obvykle vyučuje výtvarná výchova?
4. Jak se jmenuje češtinářka na 2. stupni? (Jana ...)
5. Který předmět vyučuje pan učitel Kucharčík?
6. Jak se jmenuje paní učitelka Surmová? (křestní jméno)
7. Jak se jmenuje paní učitelka Pertlová? (křestní jméno)

TAJENKA: _____

Jolanka

HYDROMAN

Při tvorbě komiksů jsme tentokrát mysleli také na čtenáře akčnější povahy.

RADY DO ŽIVOTA

... tentokrát na téma:

Jak zvládnout přestávku?

Přestávky prožíváme všichni. Jejich jedinou nevýhodou je čas, kdy náhodou nevíme, co dělat. Proto vám Korunovinky přináší pár rad, jak zvládnout ty skvělé chvíle, na které se těší i učitelé.

Zdroj: cz.depositphotos.com

Zdroj: cz.depositphotos.com

Každý, komu záleží na známkách, začne přestávku přípravou na další hodinu. To zabere maximálně pět minut.

Abyste si u učitelů „šplhli“, je třeba dojít si na WC, protože učitelé (nebo alespoň ti, kteří pouštějí) neradi vidí narušení jejich hodiny.

Dále můžeme doporučit, abyste si na přestávku nosili například knihu. Zabijete čas a ještě si něco zajímavého přečtete.

O velké přestávce je nejlepší se nasvačit. Rozhodně vám můžeme doporučit zkusit si pročíst probíranou látku, a to obzvláště před testem.

Doufáme, že vám naše rady pomohou :)

Rozhodně začněte přestávku pařbou na mobilu.

Při těch nejnnutnějších případech se ale musí začít procházkou na WC. No, procházkou.

Lepší je se parádně proběhnout!

Ale po mobilu přicházejí povinnosti...

Na opisování domácích úkolů a rychlé šprtání se před testem, na který jste zapomněli, máte asi deset minut.

Předtím vám ještě pět minut zabere hledání nějakého kamaráda, který se podvolí k opsání úkolu.

Nakonec je po té strašné dřině dobré se protáhnout.

Jolanka

CO ZAŽILA NIKIEN?

O prázdninách nám bylo blaze. Žádné povinnosti. Žádné vstávání. Žádné domácí úkoly. Abychom nebyli během školního roku smutní, že se na nás toto všechno valí, utíkáme ve vzpomínkách k zážitkům z prázdnin, kterých se týkají následující dvě rubriky.

Nikien se o prázdninách zúčastnila události Prague Pride, která se koná v ulicích města již tradičně na podporu rovnoprávnosti homosexuálů, o jejichž právech v poslední době jedná vláda. Přečtěte si, co lze na takové akci vidět.

Zdroj: praguepride.cz

V sobotu 11. srpna se Prahou už po osmé prošel duhový průvod Prague Pride, který je součástí každoročního festivalu gayů, leseb, bisexuálů a transgenderů. Letos byl zaměřený na téma rodina.

Zdroj: a2larm.cz

Společně s dalšími lidmi jsme se sešli na Václavském náměstí, přímo u sochy svatého Václava. Celkově se prý průvodu zúčastnilo přes 40 tisíc lidí. Kromě kostýmů a duhových vlajek si někteří připravili alegorické vozy a reproduktory. Vlastní vůz tam měly i některé politické strany.

Letos byla trasa pozměněna kvůli opravám části Václavského náměstí. Šli jsme přes náměstí Republiky a Čechův most až na Letnou. Tam všechny čekal hudební program s občerstvením.

BAYEROVA DOBRODRUŽSTVÍ

Držíte v rukou první letošní Korunovinky, což znamená spoustu nových rubrik, ale i nových příběhů v rubrikách z minulého roku.

Ted' se pustíme do nových Bayerových dobrodružství. Tentokrát Vám popovídám o cyklovýletu, který jsem prožil o letních prázdninách. Pohodlně usad'te a můžeme jít na věc.

Minulý rok jsme jeli na výlet na kolech, který odstartoval z německého města ležícího na hranicích s Rakouskem. Město, o kterém je řeč, nese název Passau. Celý výlet se odehrával podél řeky Dunaje.

Letos jsme se s rodinou a partou našich přátel rozhodli si výlet zopakovat. Ovšem v jiné lokalitě.

Začátek našeho týdenního tripu byl ve vesnici Předměřice nad Jizerou. Zde jsme dokončili přípravy na celý výlet. Po jeho trvání jsme měli k dispozici jedno doprovodné vozidlo. To posloužilo v momentě, kdy se potřebovala všechna zavazadla dostat do hotelu, ve kterém jsme přečkávali následující noc. Posádka, která jela v autě, pak vyrazila naproti nám a setkali jsme se vždy přibližně v polovině cesty. Naše skupina čítala 13 cyklistů (první den se ještě přidal náš kamarád).

Zdroj: www.ludvikkolar.cz

1. DEN

Po přípravě začátku našeho tripu jsme ještě stihli udělat skupinovou fotku a hned po ní jsme vyjeli. Toho dne na nás čekalo velké dobrodružství a cesta dlouhá asi 48 kilometrů. Za celou trasu jsme toho spoustu zažili.

Většinu času jsme jeli po silnicích nebo cyklostezkách. Ovšem posledních asi patnáct kilometrů bylo to nejhorší, co jsme během výletu podstoupili. Cestou do cílové destinace, kterou pro nás představoval Mělník, jsme narazili na cyklostezku s kamenitým povrchem. A věřte mi, že to byl opravdu ten nejhorší úsek.

V Mělníku jsme se ubytovali na hotelu blízko tamního náměstí. Hotel byl přímo nádherný. Byla tam televize, super koupelna a pokoje měly své téma. Například jeden byl bylinkový, další zas hudební a tak dále.

2. DEN

Od soutoku řek Labe a Vltavy jsme se hnali vpřed za další částí našeho výletu. Tentokrát trasa vedla například přes město Roudnice nad Labem a měřila něco okolo 46 kilometrů.

Celý den jsem zkoušel posunout svou průměrnou rychlost, kterou jsem kontrolovat na svém computeru. Dokonce se mi to i povedlo a za to jsem byl velice rád. Krom toho nám skvěle vycházelo počasí a ten den svítilo sluníčko.

Projížděli jsme vesnicí Račice. Ptáte se, proč ji zmiňuji? Je to jednoduché. Právě zde se totiž nachází vodní kanál. Na něm se konají nejrůznější závody v kanoistice.

V Litoměřicích na nás čekal hotel Roosevelt. V něm mi bylo přes noc hrozně vedro, a tak mi dalo práci usnout. Nicméně jsem tento velmi náročný úkol nakonec zvládl, a tak jsem mohl následujícího dne vyrazit bez problémů dál na cestu.

3. DEN

Další den jsem si dal v našem hotelu jablečný džus k snídani, abych měl sílu na cestu dlouhou 40 kilometrů.

Po načerpání sil jsem si ještě zapnul hru Pokémon go, nalovil pár Pokémonů a pak jsme vyrazili. Cílovou destinací pro tento den bylo něsto Děčín. Užili jsme si spoustu srandy. Po cestě do Děčina foukal silný vítr, a tak nebylo možné pořádně, jak se říká, „prásknout do koní“.

Ve městě na nás čekalo ubytování v podobě bungalovu. Jak to vypadalo? Zkrátka jako když si představíte dřevěný baráček, ve kterém naleznete pouze jeden pokoj s pěti lůžky (po rozložení pohovky) a koupelnu.

4. DEN

V den čtvrtý nás čekalo 43 kilometrů. Opouštěli jsme Českou republiku a překročili hranice s Německem. Jeli jsme totiž do městečka Pirna, které je od hranic vzdáleno asi 29 kilometrů. Musím říct, že je to krásné městečko. Měli jsme v plánu navštívit vodopády v Bad Schandau, nicméně k tomu nakonec bohužel nedošlo. Zato jsme se kochali celou cestu řekou Labe. Opět panovalo nádherné počasí, a tak jsme si výlet stále více a více užívali.

5. den

Hned další den jsme vyrazili vstříc městu Míšeň. Na půli cesty jsme projížděli městem se jménem Drážďany.

Myslím, že toto město zná asi většina z vás. Je pro nás Čechy vyhlášené tolik proslulým Primarkem. Pro ty, kdo tam nebyli... o nic jste stejně nepřišli. Nicméně náš časový harmonogram nám neumožnil do tohoto nákupního centra vkročit, což je vlastně dobře.

Na rozdíl od posledních etap jsme tuto jeli o něco málo pomaleji, tak nebylo divu, že jsem se bál o svou průměrnou rychlost. Ovšem nejde o život. I když mi o něco málo klesla, tak jsem to přežil a užíval si hezké chvílky s kamarády.

6. den

Z Míšně jsme se sunuli dál do Německa. Jeli jsme do městečka Strehla.

V něm vlastně ani nic nenajdete. Mají tu Mini ZOO a jedno fotbalové hřiště s hospodou.

Cesta byla více členitá než na ostatních etapách. Odměnou pro nás byla zmíněná Mini ZOO, o které jsme absolutně netušili. Neměli jsme tolik času, ale i tak jsme se zde zastavili na malý oddych a dali si něco dobrého k pití.

Vstup do tamní ZOO něco stojí. Ovšem zvířátka můžete pozorovat už z místního dvorečku.

Já si nejvíce oblíbil tuto roztomilou kočičku. →

→ Poté už na cestě nic příliš zajímavého nebylo a když jsme dojeli na místo dalšího ubytování, čekala na nás nemilá zpráva. V místní hospodě bylo zavřeno. No, a tak jsme museli improvizovat. Nakoupili jsme, co se dalo, a jídlo si udělali sami.

7. DEN

Poslední den naší TOUR DE GERMANY byl tady a my jsme se těšili, že i letos dojedeme do cíle. S pouhým jedním defektem, dvěma pády, 290 kilometrů v nohách a se silami mnohdy už vyčerpanými. I přesto jsme to dokázali.

Jako závěrečná tečka za naším tripem se v den, kdy jsme dojeli do města Torgau, na nebi odehrávalo „divadlo“. Na obloze bylo možno spatřit Mars, lehce Jupiter a hlavně úplné zatmění Měsíce. A zatímco v Praze podle zpráv nebylo nic vidět, v Torgau jsme viděli až až. Zároveň šlo o nejdelší zatmění Měsíce v tomto století!

Celý výlet jsem si užil na maximum a již teď doufám, že příští rok pojedeme zase. Zároveň doufám, že jste si úplně stejně užili 1. letošní Korunovinky. Přeji Vám za celou redakci co nejvíce hezkých zážitků a u dalších Korunovinek na viděnou!

Váš David Bayer aka @hgffz_supercars

VLASTNÍ TVORBA

V redakci Korunovinek rádi píšeme, jak jste si už asi stihli všimnout. Kromě článků nás ale baví vymýšlet různé příběhy nebo třeba básničky. Zde si dovoluujeme malé ukázky :)

KOUTEK Záhád

Aneb. znepokojující školní příběhy

Upozornění: Tato rubrika není doporučena těm, kteří v noci nespi, znepokojuje kterýkoli neznámý zvuk nebo prostě někomu kdo je bážlivý. Pokud takový jsi, raději otoč stránku.

Ruka ve zdi

Tríčetná skupinka si vyšla opřes táce na procházku. Povídali si. Tu slyší syčení/chrcení ze záchodu. Já vím, záchodová strašidla jdou i na nervy, ale nemusíte tuhle rubriku. Číst! Šli se podívat, co to je. Následně to utichlo. Jedna dívka podívala se podívat, ramena, kam lidé pokládají ruce. ^{ona a její kamarád} Zbyvala dva v děli. ^{bledě zelenou} ruku mizející ve stěně... Výchla se dali na úprt. ^{bledě zelenou} * = Druhá dívka ji na ně pohledla a viděla... Dvě ruce.

Nikolka

Verča

Verčo naše jediná,
my Tě máme rádi,
jsi na nás vždy milá,
chybiš nám tady.

Učení

Učení mě bavilo
v první třídě víc.
Teď už jsem v devítce
a nevím nic.

Nikien

Kontaktujte nás!

korunovinky@gmail.com

[Korunovinky](https://www.youtube.com/Korunovinky)

facebook.com/korunovinky

instagram.com/korunovinky

Toto číslo Korunovinek by nevyšlo bez finanční podpory

ZŠ KORUNOVAČNÍ

a

SPOLKU KORUNKA

Elektronickou verzi Korunovinek najdete na korunka.org